

Verklaring van de Zuidmolukse regering in ballingschap

Verhoogde heimelijke campagne tegen de RMS

Sinds enige tijd zien we dat er op verschillende niveaus een verhoogde heimelijke campagne tegen de Republiek der Zuid-Molukken (RMS) tegen de RMS-regering en specifiek tegen de president van de RMS, mr. J.G. Wattilete, wordt gevoerd. Deze bestrijding van de RMS komt zowel van buiten als van binnenuit. In het licht hiervan wil de RMS-regering eenmalig haar standpunt kenbaar maken.

Indonesische angst voor de (politieke-) bewustwording

Dit soort campagnes zijn op zich niet nieuw: zolang de RMS bestaat worden deze campagnes gevoerd. Het verschil met nu is dat de RMS-strijd zich momenteel in een nieuwe, en voor Indonesië een gevaarlijke fase, bevindt. Immers: het besef dat wel de bewustwording onder het Molukse volk over het onrecht, de leugenachtigheid, de economische plundering en de onderdrukking dat de Indonesische bezetter hun aandoet is onmiskenbaar gegroeid en niet meer te onderdrukken. De ontevredenheid en het verzet onder het Molukse volk hierover nemen alleen maar toe. Het Molukse volk accepteert dit niet meer langer, en de onderdrukker uit Jakarta weet dat. De kans dat het volk op een gegeven moment in beweging komt en zal inzien en accepteren dat de RMS het beste alternatief is, is groter dan ooit tevoren. Dit klemmt te meer daar de Indonesische regering zich bewust is van het feit, dat de internationaalrechtelijke positie van de RMS- als Staat- sterk is en zij daarom geraakt kan worden door de lopende en komende activiteiten van de RMS-regering. Voorbeelden hiervan zijn:

- *De aansprakelijkheidsstelling van de Republiek Indonesië door de RMS wegens de schadelijke gevolgen van de annexatie en tot op heden voortdurende onrechtmatige bezetting van het grondgebied van de RMS,*
- *Een (juridische) campagne tegen de aanhoudende schending van de mensenrechten in Maluku en*
- *Het aanvechten van CEPA-verdrag tussen de EU en Indonesië, en de hiermee gepaard gaande internationale lobby.*

Enkele voorbeelden van de campagne om de RMS te bestrijden:

Republik Maluku Selatan

- **“makar”**

Een voorbeeld om te proberen de opkomst van de RMS te onderdrukken zien we aan de Indonesische kant in de harde aanpak van RMS-activisten.

Dit alles gebeurt op grond van een onjuiste juridische basis, te weten de tenlastelegging dat aanhangers van de RMS een “makar” zouden plegen: dat wil zeggen een aanslag tegen de Indonesische staat plegen door de nationale vlag van de RMS te tonen. Het spreekt voor zich, dat elke zichzelf respecterende rechtsstaat het hijsen van een nationale vlag in alle redelijkheid niet kan uitleggen als een aanslag tegen de veiligheid van de staat. Toch legt de Indonesische rechter, in strijd met internationale verdragen, zware onvoorwaardelijke vrijheidsstraffen op. Deze aanpak heeft als belangrijkste doelstelling om andere activisten te intimideren en te ontmoedigen.

- ***Lastercampagne op Social Media***

Daarnaast verschijnen er met enige regelmaat berichten op Social Media waarbij de regering in ballingschap van de Republiek der Zuid-Molukken, alsmede de president van de Republiek der Zuid-Molukken, doelbewust in een kwaad daglicht worden gesteld.

Voorbeelden hiervan zijn publicaties van een foto met de president mr. J.G. Wattilete en een voormalig hoofd, met de rang van generaal-majoor van een militaire eenheid op de Molukken, thans hoofd van de nationale Indonesische dienst rampenbestrijding. Ook zogenaamde RMS'ers doen hieraan mee.

Dan zijn er bijvoorbeeld vanuit eigen kring videoclips waarin de integriteit van de president der Zuid-Molukken in twijfel wordt getrokken via insinuaties en valse beschuldigingen die aantoonbaar alle grond missen. Kritieken en beschuldigingen die niet over de echte problemen gaan. Zowel extern als intern is er duidelijk sprake van een gecoördineerd offensief dat tot doel heeft om de status van de RMS-regering, en in het bijzonder die van de president, te ondermijnen. Deze campagne wordt aangevoerd door de zich van schuilnamen bedienende **”Haluan Madju”** en **“Maria Pessy”**. Zij worden ondersteund door enkele “sympathisanten” uit hun eigen kring.

Voor deze kritieken en beschuldigingen vanuit eigen kring geldt: eenieder mag en kan zijn mening hebben over de invulling van de RMS-strijd, de RMS-president en de overige leden van de regering in ballingschap. Men dient echter wel te beseffen dat deze kritieken en beschuldigingen feitelijk op waarheid moeten berusten. Hiervan is niet gebleken. Het gaat hier dan ook om een pure lastercampagne.

Sommige RMS'ers beschadigen de RMS

Daarbij betekent het ongefundeerd kritiek leveren op de RMS-regering, dat hierdoor de RMS wordt beschadigd. Waarom? Hierbij volgt de uitleg van de RMS-regering.

In opdracht van de RMS-regering hebben in 2011 twee deskundigen op het terrein van het volkenrecht -waaronder Dr. De Brabandere- een legal opinion opgemaakt inzake het bestaan en voortbestaan van de RMS.

Republik Maluku Selatan

De conclusie van beide deskundigen luidt, dat naar de regels van het internationaal recht de RMS als Staat vanaf 25 april 1950 is blijven voortbestaan.

Dit voortbestaan is bij uitstek te danken aan de aanwezigheid van de RMS-regering in ballingschap; de rechtsopvolger van de Regering van de RMS, zoals geproclameerd op 25 april 1950. Terecht dat mr. H. Apituley als getuige-deskundige tijdens het proces van de FKM-activisten uitdrukkelijk heeft verklaard, dat de wettige regering van de Republiek Zuid-Molukken onder leiding van mr. J.G. Wattilete thans in ballingschap in Nederland is gevestigd.

Vanaf 1966 hebben wij mogen ervaren dat ontelbare politieke RMS-organisaties -en zelfs tegenregeringen- zijn opgericht om vervolgens weer ter ziele te gaan. De enige constante factor in de RMS-strijd sinds 1966 is de regering in ballingschap van de RMS.

Zou deze regering in ballingschap in 1966 niet tot stand zijn gekomen- en tot op heden de RMS niet als het wettige gezag vertegenwoordigen- dan komt internationaalrechtelijk gezien een definitief einde aan het bestaan van de Staat (Negara) "**Republik** Maluku Selatan" als territoriale entiteit. De RMS wordt dan gelijkgesteld aan een "separatistische beweging", zoals de Republiek Indonesië reeds jarenlang zonder succes probeert te realiseren. De RMS-vlag staat dan niet langer voor de nationale vlag van de Republiek der Zuid-Molukken, maar wordt daarmee de vlag van een afscheidingsbeweging. Zo simpel is het!

Dit verklaart ook waarom Indonesië -en degene die zich door Indonesië laten gebruiken- volop inzetten om de RMS-regering en in het bijzonder de president van de RMS te beschadigen. In het verlengde hiervan past ook de poging van de Nederlandse regering, via een eerder uitgelekte geheime notitie van minister van Buitenlandse Zaken Uri Rosenthal om de RMS, vertegenwoordigd door de regering in ballingschap onder leiding van president mr. J.G. Wattilete, de toegang tot de rechter te verbieden.

Het is triest te moeten vaststellen dat, anno 2020, mensen dit niet zien of begrijpen. Ze maken in hun "onwetendheid" de RMS kapot die ze zeggen zo lief te hebben.

Dialog met elkaar is onvermijdelijk

Met betrekking tot de gewraakte foto van de president met de Indonesische generaal-majoor dient men het volgende te beseffen: de beste weg om tot een blijvende en voor beide partijen bevredigende oplossing te komen voor het conflict tussen de Republiek der Zuid-Molukken en de Republiek Indonesië is de dialoog, en niet de gewapende strijd dat onnodig veel levens zal eisen aan beide kanten.

De RI en de RMS zullen dus met elkaar moeten praten, of ze willen of niet. Dat is de gangbare internationale politieke praktijk. Anno 2020 eindigen internationale conflicten tussen staten -zelfs tussen de grootste politieke aartsvijanden- met of zonder tussenkomst van de VN langs de weg van de dialoog.

Zij die dit niet willen of kunnen inzien begrijpen de realiteit van de internationale politieke praktijk niet.

Vanaf de jaren '60 was hier al sprake van onder de kabinetten Manusama, Tutuhaturunewa en thans het kabinet Wattilete. Niks nieuws onder de zon. De RMS-regering zelf heeft hier eerder openlijk melding van gemaakt in het blad Mena Muria met een foto van twee RMS-vertegenwoordigers met de

Republik Maluku Selatan

Indonesische ambassadeur Mohammad Jusuf en zijn staf.

Ook heeft de Indonesische ambassadeur voor de EU in Brussel in 2018 de UNPO gevraagd te bemiddelen bij het tot stand komen van een gesprek tussen hem en de RMS-regering. Dit gesprek tussen een door de RMS-regering samengestelde delegatie -onder leiding van de heer Umar Santi in zijn hoedanigheid van Minister van Buitenlandse Zaken van de RMS- en de Indonesische ambassadeur voor de EU heeft in 2018 plaatsgevonden. Voor alle duidelijkheid: bij dit gesprek is de president van de RMS niet zelf aanwezig geweest, maar draagt hij uiteraard de volle verantwoordelijkheid voor het plaatsvinden van deze ontmoeting.

Waarom wordt, uiterekend nu, een ontmoeting van de president met een vertegenwoordiger van de Indonesische overheid ineens opzettelijk uitvergroot en doelbewust in een negatief daglicht geplaatst? Wie en wat zitten hierachter? Deze wijze van propaganda, via foto's voorzien van misleidende en suggestieve teksten, videobeelden en artikelen in de media moeten ons afleiden van de werkelijke vragen die wel belangrijk zijn:

- *Hoe kunnen we de strijd tegen de annexatie en bezetting van het grondgebied van RMS in Maluku, de Pacific en op internationaal niveau een betere vorm en inhoud geven?*
- *Waarom staat Maluku nog steeds bovenaan de ranglijst van de armste provincies met zoveel bodemschatten?*

De toekomst van Maluku verdient serieuze aandacht. Onze tijd en energie kan beter gestopt worden in o.a. bovengenoemde vraagstukken.

Zowel Indonesië als sommige segmenten in onze eigen kring zijn heel erg bedreven in het op slinkse wijze bespelen van de massa. Tegenwoordig noemen we het fake news (HOAX). Laten we niet in deze val trappen.

- Op 25 april 2020 zijn er in Maluku verschillende RMS-vlaggen gehesen, waarop als reactie allerlei solidariteitsacties in Nederland plaatsvonden, waaronder bij de KBRI in Den Haag. Met name de jongeren komen nu in beweging;
- Ook vinden er gezamenlijke solidariteitsacties van Aceh, Papua en Maluku plaats.
- Daarnaast wordt er in Maluku veel meer openlijk gediscussieerd of er wel plek voor Maluku is, binnen de Republiek Indonesië.
- De processen tegen de verdachten, die als separatisten worden vervolgd wegens het plegen van zogenaamde "makar"- een aanslag tegen de veiligheid van de Staat- krijgen volop aandacht in de media en van mensenrechtenorganisaties zoals Amnesty International en Human Rights Watch;
- In Maluku wordt steeds meer publiekelijk de vrees geuit dat de Molukse burgers alleen nog maar toeschouwers zijn, terwijl de beslissingen over de verdeling van de Molukse rijkdommen buiten hun cirkel van invloed vallen.
- Ongetwijfeld is Indonesië intussen bekend met de lopende en de komende activiteiten van de RMS-regering.

Dit zijn ontwikkelingen die Indonesië echt zorgen baren. Daarop moeten zij actie ondernemen.

Republik Maluku Selatan

Dat gebeurt altijd al, maar nu worden de acties geïntensiveerd met dit tegenoffensief door het demoniseren en marginaliseren van de RMS-strijd. Laten we om te beginnen stoppen met het meedoen aan dit propagandaspel van Indonesië en van onze zogenaamde "critici" in eigen kring. Hiermee spelen we Indonesië in de kaart.

De RMS-regering zal niet in deze val trappen en vraagt u dat ook niet te doen. Ze zal zich onverminderd blijven richten op de echte problemen in Maluku die met de dag alleen maar groter en ernstiger worden.

Laten we samen onverstoord verder gaan met de strijd!

Met nationale groet

Mena Muria!

De regering in ballingschap van de

Republiek der Zuid-Molukken,

~~President,~~

mr. J.G. Wattilete